

SI...

Si pots guardar la calma quan tothom al teu volt
perd el cap i t'acusa d'ésser tu el qui s'esvera;
si et pots fiar de tu quan tothom es fa enrera
dubtant-ne, però trobes lògic que et deixin sol;
si ets capaç d'esperar, i no et cansa l'espera;
o no et vals de mentides, sentint-ne dir de tu,
o sabent-te odiat, no dónes pas a l'odi,
i això, sense fer massa l'home honrat i segur,
ni massa l'oracle ni el codi.

Si saps pensâ —i no creure que has d'éssê un pensador;
sonniâ —i no posar-te cap somni per senyor;
si fas cara igualment a triomfs i a desastres
tractant-los pel que són: impostura i no re;
si pots sofrir, paraules que has dit de bona fe,
que els murrís les capgirin per enredar sapastres;
o mirar-te les coses del teu més pur daler
per terra trossejades,
i ajupir-te i refer-les amb eines ja esmussades.

Si ets capaç de fê un munt de tots els guanyys arreu
i jugar-te'ls a cara i creu,
i perdre, i altre cop partir de l'esperança
i de res més, i sense ni un sospir de recança;
si ets capaç de forçâ el teu cor
i els teus nervís i cada fibra
a servî el teu moment, ni que et semblí que han mort
fa temps, i persistir, quan res en tu no vibra
sinó la Voluntat que els diu: «Aguanta fort!»

Si ports parlâ amb les turbes i mantenir-te noble,
o anâ amb reis —i no perdre l'aire senzill del poble;
si tan poc t'ofendria l'adversari groller
com un amic que et vulgui bé;
si ets algú amb qui es compta, i ningú hi compta massa;
si pots omplí el fugaç, l'implacable minut
amb seixanta segons d'espai recorregut
passa darrera passa,
teva és la terra, i tot el que ella enclou és teu,
i el que val més que això: ets un home, fill meu!